

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

โลกในยุคปัจจุบันเป็นยุคโลกาภิวัตน์ที่มีความเจริญก้าวหน้าด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ และการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว จึงจำเป็นที่แต่ละประเทศจะต้องปรับตัวให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นอยู่ตลอดเวลา และเตรียมพร้อมที่จะเผชิญหน้ากับความท้าทายดังกล่าว ได้แก่ คุณภาพของคน การจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาคนให้มีคุณภาพจึงเป็นเรื่องที่มีความจำเป็นอย่างยิ่ง โดยจะต้องเป็นการศึกษาที่มีคุณภาพ เพื่อให้ศักยภาพที่มีอยู่ในตัวคนได้รับการพัฒนาอย่างเต็มที่ ทำให้เป็นคนที่มีจรรยาบรรณ รู้จักแก้ปัญหา มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ รู้จักเรียนรู้ด้วยตนเอง สามารถปรับตัวให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว มีจริยธรรม คุณธรรม รู้จักฟังตนเอง และสามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษา แห่งชาติ. 2544 : 1)

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ได้กำหนดให้มีระบบการประกันคุณภาพ การศึกษาและมาตรฐานการศึกษาของชาติ โดยให้หน่วยงานต้นสังกัดและสถานศึกษาจัดให้มี ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษา เพื่อนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพและมาตรฐาน การศึกษา และเพื่อรองรับการประกันคุณภาพภายนอก โดยที่การประกันคุณภาพภายในเป็นการ ดำเนินงานของหน่วยงานต้นสังกัด และสถานศึกษาในแต่ละปีที่จะต้องมีการประเมินผล และการ ติดตาม ตรวจสอบคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษา โดยสถานศึกษาเองหรือ หน่วยงานต้นสังกัด แล้วรายงานผลให้ผู้ปกครอง ชุมชนหรือสาธารณชนและหน่วยงานต้นสังกัด ทราบ ตลอดจนการรับการประเมินคุณภาพจากสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพ การศึกษาหรือองค์กรประเมินภายนอกอย่างน้อยหนึ่งครั้งในทุกห้าปี (กรมสามัญศึกษา. 2543 : 1)

กรมสามัญศึกษาในฐานะหน่วยงานต้นสังกัดของโรงเรียนกว่า 3,000 โรงเรียน ได้เตรียมการ พัฒนาระบบคุณภาพการศึกษามาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2540 และได้เป็นนโยบายให้โรงเรียนในสังกัด ดำเนินการตั้งแต่ปี พ.ศ. 2541 จนกระทั่งกรมสามัญศึกษาสามารถพัฒนารูปแบบและแนวทางการ

ดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาได้ชัดเจน จึงได้จัดการประชุมผู้บริหาร โรงเรียนทั่วประเทศ ที่โรงแรมแอมบาสเดอร์ จอมเทียน พัทยา จังหวัดชลบุรี เมื่อวันที่ 19-22 เมษายน พ.ศ. 2543 และสั่งการให้ทุกโรงเรียน ในสังกัดดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาตามแนวทางการประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาในสังกัดกรมสามัญศึกษาที่กรมฯ ได้พัฒนารูปแบบและแนวทางขึ้น พร้อมทั้งมอบหมายให้หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา ดำเนินการช่วยเหลือ โรงเรียนในสังกัดให้สามารถพัฒนาระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนให้เข้มแข็ง ซึ่งหน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา ได้ขยายผลการพัฒนาระบบการประกันคุณภาพการศึกษาด้วยวิธีการจัดประชุม ฝึกอบรม สัมมนา และเผยแพร่เอกสารเพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจ และสามารถในการพัฒนาระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของโรงเรียน และในปีงบประมาณ 2543 กรมฯ ได้จัดสรรงบประมาณด้านการประกันคุณภาพศึกษาลงสู่สำนักงานสามัญศึกษากรุงเทพฯ และสำนักงานสามัญศึกษาจังหวัด และสหวิทยาเขตทั่วประเทศ เพื่อให้การบริหารจัดการและจัดดำเนินงานให้โรงเรียนในสังกัดทุกโรงเรียนดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษา และจะมีวิธีการวิจัยสภาพการดำเนินงานการประกันคุณภาพการศึกษาของโรงเรียน รวมทั้งจะมีการประเมินคุณภาพภายในสถานศึกษาในทุกสหวิทยาเขต (กรมสามัญศึกษา. 2543 : 1)

ดังนั้นสามัญศึกษาร้อยเอ็ดจึงมีความจำเป็นที่จะต้องพัฒนาคุณภาพการศึกษาของไทย โดยจะต้องเริ่มจากสถานศึกษาทุกแห่งดำเนินการพัฒนาคุณภาพของตนเอง โดยในการพัฒนาคุณภาพของสถานศึกษานั้น จะต้องมีการประกันคุณภาพภายในผสมผสานอยู่ในกระบวนการบริหารและการจัดการเรียนการสอนตามปกติของสถานศึกษา เพื่อพัฒนาคุณภาพของผู้เรียนอย่างต่อเนื่องตลอดเวลานั้นจะเป็นการสร้างเชื่อมั่นว่าสถานศึกษาจะจัดการศึกษาให้มีคุณภาพเป็นไปตามมาตรฐานเพื่อทำให้เด็กไทยเป็นคนดี มีความสามารถและมีความสุข จะได้ช่วยกันสร้างสรรค์สังคมให้มีสันติ สิ่งแวดล้อมยั่งยืน เศรษฐกิจมั่นคง สามารถร่วมมือและแข่งขันกับประเทศอื่นๆ ได้อย่างมีศักดิ์ศรีในสังคมโลกต่อไป การประกันคุณภาพภายในจึงเป็นงานสำคัญของสถานศึกษา โดยสถานศึกษาเพื่อผู้เรียนและสังคมโดยรวม (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2544 : 1-2)

ในปีงบประมาณ 2543 ได้จัดการอบรมผู้ประเมินคุณภาพภายในสถานศึกษา จำนวน 2 คน เพื่อมาดำเนินการจัดขยายผลในระดับจังหวัด จัดทำโครงการอบรมบุคลากรแกนนำสำหรับโรงเรียนนำร่อง จำนวน 12 โรงเรียนๆละ 5 คน รวม 60 คน ระหว่างวันที่ 18 – 21 กรกฎาคม 2543 โดยวิทยากรจากกรมสามัญศึกษา หลังอบรมประเมินผลระดับความเข้าใจของผู้เข้าอบรมได้ระดับ

3.98 จากคะแนนระดับ 5 และโรงเรียนนำร่อง 12 โรงเรียน อบรมขยายผลสำหรับบุคลากรในโรงเรียนครบทุกคน จัดอบรมผู้ประเมินสมทบ 1 รุ่น จากจังหวัดร้อยเอ็ด จำนวน 20 คน แต่งตั้งคณะกรรมการประเมินคุณภาพภายใน จำนวน 5 ชุดๆละ 4 คน โดยทำการประเมิน จำนวน 12 โรงเรียน คิดเป็นร้อยละ 18.46 ของโรงเรียนทั้งหมด จาก 65 โรงเรียน และจัดทำแบบรายงานสำนักงานสามัญศึกษา และอธิบดีกรมเจ้าสังกัด (สำนักงานสามัญศึกษาจังหวัดร้อยเอ็ด. 2543) ปีงบประมาณ 2544 สามัญศึกษาจังหวัดร้อยเอ็ด จัดทำโครงการอบรมบุคลากรแกนนำสำหรับโรงเรียนที่ยังไม่ได้รับการอบรมในปี 2543 จำนวน 43 โรงเรียน ๆ ละ 5 คน รวม 215 คน ระหว่างวันที่ 27-29 มิถุนายน 2544 ณ โรงแรมเพชรรัชต์ อำเภอเมือง จังหวัดร้อยเอ็ด โดยวิทยากรจากกรมสามัญศึกษา และจังหวัด หลังอบรมประเมินผลระดับความเข้าใจของผู้เข้าอบรมได้ระดับ 4.12 จากคะแนนระดับ 5 และโรงเรียนทุกโรงเรียนจัดอบรมขยายผลสำหรับบุคลากรในโรงเรียนครบทุกคนจัดอบรมผู้ประเมินสมทบ 1 รุ่น จำนวน 100 คน โดยพิจารณาจากสาขาวิชาเขต ๆ ละ 10 คน รวมจำนวน 110 คน ระหว่างวันที่ 5-6 กุมภาพันธ์ 2544 ณ โรงแรมเพชร รัชต์ อำเภอเมือง จังหวัดร้อยเอ็ด แต่งตั้งคณะกรรมการประเมินคุณภาพภายใน จำนวน 11 ชุดๆละ 10 คน โดยทำการประเมิน จำนวน 65 โรงเรียน คิดเป็นร้อยละ 100 และจัดทำแบบรายงานสำนักงานสามัญศึกษา และอธิบดีกรมเจ้าสังกัด (สำนักงานสามัญศึกษาจังหวัดร้อยเอ็ด. 2544)

จากการศึกษาค้นคว้าเรื่องการปฏิบัติงานการประกันคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดร้อยเอ็ด ผลการศึกษาค้นคว้าพบว่า 1.ข้าราชการครูโดยส่วนรวม และผู้ช่วยฝ่ายวิชาการเห็นว่า มีการปฏิบัติงานประกันคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดร้อยเอ็ด โดยภาพรวมและเป็นรายด้าน 3 ด้าน อยู่ในระดับปานกลาง คือ ด้านการตรวจสอบและทบทวนคุณภาพของสถานศึกษา ด้านการพัฒนาและปรับปรุงมาตรฐาน และด้านการเตรียมรับการประเมินจากองค์กรภายนอก แต่ผู้บริหารและครูอาจารย์เห็นว่า มีการปฏิบัติงานการประกันคุณภาพการศึกษาโดยส่วนรวมและเป็นรายด้าน 3 ด้านอยู่ในระดับมาก และที่เหลืออีก 3 ด้านอยู่ในระดับปานกลาง คือ ด้านการศึกษาและการเตรียม ด้านการวางแผนประกันคุณภาพการศึกษา ด้านการทำแผนการประกันคุณภาพการศึกษาไปใช้ ยกเว้นผู้บริหารเห็นว่ามีการปฏิบัติงานด้านการเตรียมรับการประเมินจากองค์กรภายนอกอยู่ในระดับมาก 2. ข้าราชการครูที่มีสถานภาพต่างกัน เห็นว่ามีการปฏิบัติงานการประกันคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนมัธยมศึกษาโดยภาพรวมและเป็นรายด้าน 4 ด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่

ระดับ .05 คือ ด้านการศึกษาและการเตรียม ด้านการวางแผนการประกันคุณภาพการศึกษา ด้านการนำแผนการประกันคุณภาพการศึกษาไปใช้ และด้านการเตรียมรับการประเมินจากองค์กรภายนอก โดยผู้บริหารเห็นว่าการปฏิบัติมากกว่าผู้ช่วยฝ่ายวิชาการและครูอาจารย์ (รัตนา เอี่ยมสุวรรณ, 2543 : บทคัดย่อ)

ถึงแม้ว่าในระยะที่ผ่านมาได้มีความพยายามในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาไทยมาโดยตลอด แต่จากการทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับมัธยมศึกษาของกรมวิชาการ ปี 2540 พบว่า คะแนนเฉลี่ยในวิชาต่าง ๆ ส่วนใหญ่มีค่าต่ำกว่าร้อยละ 50 เป็นต้น คะแนนเฉลี่ยในวิชาคณิตศาสตร์และฟิสิกส์ของนักเรียนชั้น ม.6 มีค่าไม่ถึงร้อยละ 30 แสดงว่านักเรียนทำข้อสอบได้ไม่ถึง 1 ใน 3 ของข้อสอบทั้งหมด นอกจากผลสัมฤทธิ์ทางวิชาการแล้ว จริยธรรม คุณธรรม และความปลอดภัยของร่างกายและจิตใจของเด็กไทยก็อยู่ในสถานะเสี่ยงเช่นเดียวกัน ดังตัวอย่างของปัญหาสุขภาพจิตที่กำลังแพร่ระบาดอยู่ในสถานศึกษาขณะนี้ ด้านความสามารถในการคิดวิเคราะห์ นั้น จากการศึกษาของสถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (สสวท.) เกี่ยวกับการทำข้อสอบวิชาคณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์ของสมาคมนานาชาติเพื่อการประเมินผลทางการศึกษา พบว่า เด็กไทยทำคะแนนได้ดีสำหรับข้อสอบแบบเลือกตอบ ที่ใช้ทักษะพื้นฐาน (เช่น การบวก ลบ คูณ หาร) หรือ ข้อสอบที่ใช้ความจำ แต่ไม่สามารถทำข้อสอบที่เป็นโจทย์ปัญหา ที่ต้องคิดวิเคราะห์ หรือต้องเขียนคำตอบอธิบายยาว ๆ แสดงให้เห็นถึงปัญหาในการคิดวิเคราะห์และการเรียบเรียงความคิดออกมาเป็นคำพูดของเด็กไทย ในขณะที่ความสามารถดังกล่าว เป็นเรื่องที่สำคัญสำหรับการดำรงชีวิตในโลกปัจจุบัน (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2544 : 1-2)

รุ่ง แก้วแดง (2544: 27) ได้กล่าวว่า ในการนำเอาระบบประกันคุณภาพการศึกษามาใช้ในสถานศึกษานั้นเกิดปัญหาและอุปสรรคตามมา ซึ่งได้แก่ ปัญหาความเข้าใจของผู้บริหาร ครูอาจารย์ และผู้เกี่ยวข้องเกี่ยวกับความหมายของการประกันคุณภาพการศึกษาคลาดเคลื่อน ส่วนใหญ่จะเข้าใจเหมือนกับการประกันชีวิต เพราะมีความเคยชินกับการประกันชีวิตและประกันภัย ปัญหาการปฏิรูปการเรียนรู้ยังไม่เปลี่ยนแปลงตามแนวทางการปฏิรูปการเรียนรู้ที่ยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ เพราะครูยังเป็นผู้บอกความรู้แก่เด็ก แทนที่จะให้เด็กแสวงหาความรู้ด้วยตัวเอง และ ผู้บริหารบางคนไม่มีความรู้ความสามารถในเรื่องปฏิรูปการเรียนการสอน เพราะคอยแต่สั่งการไม่ได้ลงมือปฏิบัติเอง ปัญหาในการประเมินตนเองผู้ประเมินคือ ครู ซึ่งส่วนมากจะประเมินผิดไปจากความเป็นจริง ทำให้ไม่ได้ข้อมูลที่ถูกต้อง เพราะครูผู้ประเมินไม่มีความรู้ในเรื่องนี้ไม่มีจรรยาบรรณในการ

ประเมิน ซึ่งเป็นปัญหาในการนำข้อมูลมาวางแผนตามกระบวนการ P.D.C.A ต่อไป ปัญหาการประกันคุณภาพทำให้บุคลากรสับสน ไม่รู้ว่าเอามาตรฐานของใครมาเป็นเกณฑ์ หรือแนวทางในการปฏิบัติ เพราะมีมาตรฐานของหน่วยงานต่าง ๆ เผยแพร่ออกมามากมายและต่างกัน ปัญหาในการเตรียมการประเมิน เพราะเตรียมงานกระดาษ งานเพิ่มมาตรฐานมากเกินไป ไม่ได้มุ่งไปยังผู้เรียนหรือตัวบ่งชี้ ปัญหาบุคลากรทางการศึกษาและคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานไม่ได้รับการอบรมให้เข้าใจมาตรฐานและตัวบ่งชี้ เพราะจะมีเพียงผู้บริหารหรือผู้ช่วยผู้บริหารเท่านั้นที่ผ่านการอบรมในเรื่องนี้และปัญหาโรงเรียนไม่ได้แต่งตั้งคณะกรรมการประเมินเพื่อรับผิดชอบการประเมินภายในสถานศึกษาจึงทำให้ไม่รู้บทบาทหน้าที่ของตนเองและแนวทางในการปฏิบัติ

จากความสำคัญ การดำเนินงานตามโครงการ และปัญหาดังกล่าว มีส่วนทำให้เกิดผลกระทบต่อครูโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดร้อยเอ็ด ทั้งทางบวกและทางลบ จึงทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจศึกษา ผลกระทบจากการประกันคุณภาพการศึกษาที่มีต่อครู โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดร้อยเอ็ด เพื่อจะนำผลการวิจัยไปใช้ในการปรับปรุงพัฒนาและแก้ไข ปัญหาในการประกันคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดร้อยเอ็ดต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาผลกระทบจากการประกันคุณภาพการศึกษาที่มีต่อครูโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดร้อยเอ็ด ปีการศึกษา 2544
2. เพื่อเปรียบเทียบผลกระทบจากการประกันคุณภาพการศึกษาที่มีต่อครูโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดร้อยเอ็ด ปีการศึกษา 2544 ที่มีตำแหน่ง ประสบการณ์ทำงาน วุฒิการศึกษา และปฏิบัติงานในโรงเรียนที่มีขนาดต่างกัน

สมมติฐานการวิจัย

1. ครูโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดร้อยเอ็ด ปีการศึกษา 2544 ที่มีตำแหน่งต่างกันได้รับผลกระทบจากการประกันคุณภาพการศึกษาแตกต่างกัน
2. ครูโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดร้อยเอ็ด ปีการศึกษา 2544 ที่มีประสบการณ์การทำงานต่างกันได้รับผลกระทบจากการประกันคุณภาพการศึกษาแตกต่างกัน

วุฒิการศึกษาต่างกันได้รับผลกระทบจากการประกันคุณภาพการศึกษามาแตกต่างกัน

4. ครูโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดร้อยเอ็ด ปีการศึกษา 2544 ที่มีขนาดโรงเรียนต่างกันได้รับผลกระทบจากการประกันคุณภาพการศึกษาแตกต่างกัน

ขอบเขตการวิจัย

1. การวิจัยครั้งนี้มุ่งเน้นศึกษาเฉพาะผลกระทบจากการประกันคุณภาพการศึกษาที่มีต่อครูโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดร้อยเอ็ด ปีการศึกษา 2544

2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ได้จากการวิจัยในครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหาร และครูผู้ปฏิบัติการสอนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดร้อยเอ็ด ปีการศึกษา 2544 จาก 65 โรงเรียน รวมทั้งสิ้น 2,558 คน

3. ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย

3.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่

3.1.1 ประสบการณ์ในการทำงาน แบ่งเป็น น้อยกว่า 5 ปี, 5-10, มากกว่า 10 ปี

3.1.2 วุฒิการศึกษา แบ่งเป็น ปริญญาตรี และสูงกว่าปริญญาตรี

3.1.3 ขนาดโรงเรียน แบ่งเป็น ขนาดเล็ก, ขนาดกลาง, ขนาดใหญ่และใหญ่พิเศษ

3.1.4 ตำแหน่ง แบ่งเป็น ผู้บริหาร ผู้ช่วยผู้บริหาร และครูปฏิบัติการสอน

3.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ผลกระทบจากการประกันคุณภาพการศึกษาที่มีต่อครูโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดร้อยเอ็ด ปีการศึกษา 2544 เฉพาะผลกระทบที่ครูได้รับในด้านการเรียนการสอน ครอบครัว ตนเอง และเจตคติที่มีต่ออาชีพครู

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ผลกระทบ (Impact) หมายถึง ผลที่เกิดจากการดำเนินงานในระยะยาวที่ส่งผลต่อตัวบุคคล ชุมชน และสังคม ที่เกี่ยวข้องทั้งทางตรงและทางอ้อม เป็นผลที่ตั้งใจให้เกิดขึ้นและไม่ได้ตั้งใจให้เกิดขึ้น และผลดังกล่าวจะเป็นทั้งผลกระทบทางบวกและทางลบก็ได้เช่นกัน ในการวิจัยครั้งนี้จะศึกษาเฉพาะผลกระทบทางบวก

2. ผลกระทบต่อครู หมายถึง ผลของการนำเอาระบบประกันคุณภาพการศึกษาที่มีต่อครู มัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดร้อยเอ็ด ที่ทำให้วิถีการดำเนินชีวิตของครูเปลี่ยนแปลงไปในการเรียนการสอน ครอบครัว ตนเอง และเจตคติต่ออาชีพครู ในทางบวก

3. การประกันคุณภาพการศึกษา (Quality Assurance Educational) หมายถึง กระบวนการพัฒนาการศึกษา เพื่อสร้างความมั่นใจและเป็นหลักประกันต่อผู้เรียน ผู้ปกครอง ชุมชน และสังคมว่าสถานศึกษาสามารถจัดการศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ ผู้เรียนที่จบการศึกษามีคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษาและเป็นที่ยอมรับของสังคม ซึ่งประกอบด้วยกระบวนการพัฒนาที่สำคัญ 3 ส่วน ซึ่งมีความสัมพันธ์ต่อกัน ได้แก่ การควบคุมคุณภาพ การตรวจสอบ ทบทวนและปรับปรุงคุณภาพการศึกษาและการประเมินเพื่อรับรองคุณภาพการศึกษา วิธีการประกันคุณภาพศึกษามี 2 แนวทาง ได้แก่ การประกันคุณภาพภายใน และการประกันคุณภาพภายนอก

4. ประสบการณ์ในการทำงาน หมายถึง ระยะเวลาในการทำงานของครูอาจารย์ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดร้อยเอ็ด เป็นจำนวนกี่ปีการศึกษา โดยแบ่งเป็น น้อยกว่า 5 ปี 5-10 ปี และมากกว่า 10 ปี

5. วุฒิการศึกษา หมายถึง ระดับการศึกษาที่สำเร็จการศึกษาระดับสูงสุด ได้แก่ ปริญญาตรี และสูงกว่าปริญญาตรี

6. โรงเรียนมัธยมศึกษา หมายถึง โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดร้อยเอ็ด แบ่งเป็น 3 ขนาด ดังนี้ โดยใช้จำนวนนักเรียนเป็นเกณฑ์ คือ (กรมสามัญศึกษา. 2543 : 25)

6.1 โรงเรียนขนาดเล็ก หมายถึง โรงเรียนมัธยมศึกษาที่มีจำนวนนักเรียน 1- 499 คน

6.2 โรงเรียนขนาดกลาง หมายถึง โรงเรียนมัธยมศึกษาที่มีจำนวนนักเรียน 500-1,499 คน

6.3 โรงเรียนขนาดใหญ่และใหญ่พิเศษ หมายถึง โรงเรียนมัธยมศึกษาที่มีจำนวนนักเรียน 1,500 คนขึ้นไป

7. ตำแหน่ง หมายถึง บทบาทหน้าที่ครูในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดร้อยเอ็ด ในที่นี้แบ่งเป็น 2 กลุ่ม คือ ผู้บริหาร ผู้ช่วยผู้บริหาร และครูปฏิบัติการสอน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ผลที่ได้จากการวิจัยจะทำให้ทราบถึงผลกระทบจากการประกันคุณภาพการศึกษาที่มีต่อครู
โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดร้อยเอ็ด ปีการศึกษา 2544 เพื่อใช้เป็นข้อมูล
สารสนเทศแก่ผู้บริหาร ครูอาจารย์และผู้เกี่ยวข้องในการวางแผน ปรับปรุง แก้ไข และพัฒนา
การประกันคุณภาพการศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดร้อยเอ็ด

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
Rajabhat Mahasarakham University